

Picea engelmannii 'Glauca'

świerk Engelmana 'Glauca'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Nazwa zbiorowa obejmująca wiele selektów świerka Engelmana, najczęściej rozmnażanych z siewu, o lepszym niż przeciętnie, srebrzystoniebieskim wybarwieniu w czasie sezonu wegetacyjnego. Odmiana ogólnie podobna do 'świerka srebrnego', ale wyróżniająca się ładnym pokrojem, z regularnie ułożonymi i lekko wygiętymi do góry konarami, z których wyrastają bardzo długie, zwisające do dołu pędy boczne. Igły intensywnie niebieskie, pokryte nalotem woskowym, długie i bardziej miękkie niż u typu. Wzrost silny, dorasta do 20 m wysokości. Gatunek odporny na mrozy i tolerancyjny wobec gleby, ale wrażliwy na przesuszenie korzeni. Bardzo dobrze znosi suche powietrze i zanieczyszczenia klimatu miejskiego. Najładniej wyglądają rośliny posadzone pojedynczo na dużej przestrzeni. Do sadzenia w parkach i dużych ogrodach. Odmiana bardzo dekoracyjna i warta popularyzacji.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Gabriel Tomżyński

pochodzenie	pierwsza publikacja: Ludwig Beissner (1843–1927) 1887
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone

owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

